

"De roep om overwinning in de woestijn"

Jesaja 46:8-10 zegt dat "het einde van het begin wordt verklaart"

Daarmee is de Torah- behorend tot het begin van de openbaring Gods- dus **profetisch** voor later tijd.

Als we dat principe toepassen op het boek Numeri (getallen) dan kunnen we dat aangrijpen voor een belangrijk actueel thema: **de roep om overwinning in de woestijn..** Want de Hebreeuwse naam van het profetische boek Numeri is **bemidbar-** in de woestijn- naar het eerste woord in de geschreven boekrol.

Zijn er heden ten dage woestijnen? Ja natuurlijk- ik ben dit voorjaar nog in Israël geweest en heb daar genoten van de mooie kanten van de Negev woestijn..

Maar de woestijn kan ook gevaarlijk zijn en zeker als je over de woestijn gaat spreken als een metafoor voor de situatie in de wereld.

Dus mogen we er van uit gaan dat het boek bemidbar –in de woestijn- ons iets te zeggen heeft met betrekking tot *hoe te overleven en te overwinnen in de woestijn in deze tijd.*

En zeg nou zelf , leven we in de woestijn op dit moment of niet?

Er is helaas zo verschrikkelijk veel kwaad en ellende op te noemen die maakt dat mensen door een soort van "woestijnervaring" heen moeten..

Ik stel me zo voor dat als je in de woestijn zit aan het einde van je eigen mogelijkheden dat je de neiging hebt de moed op te geven.

Wat helpt dan om door te gaan?

Hoop! Hoop doet leven! En prijst JHWH! Er is hoop voor deze wereld.

Want onze hemelse Vader heeft een Heilsplan beschikt voor deze planeet.

Dat Heilsplan is symbolisch verwoord in de wekelijkse sabbat en in de jaarlijkse feesten, de Moadiem. Gelukkig tikt de **klok** van Vaders Moadiem door, een klok die niet even te verzetten is, alleen al omdat die nauw verbonden is met de loop van de zon en de sterren.

Bent u het met me eens dat die klok mogelijk aangeeft dat we in de eindfase zijn beland rondom de wederkomst van de Messias?

Hij kwam eerst als Lam, maar nu zal Hij komen als Leeuw van Juda. Hij kwam om voor ons Zijn leven af te leggen ter verzoening van onze tekortkomingen maar hij komt nu terug als de rechterhand van de Vader met de autoriteit om te oordelen.

Dat dit niet zonder slag of stoot zal plaats vinden, daar is het Woord ook heel duidelijk over.

Wat vraagt dat van ons? **overleven in de woestijn** om uiteindelijk te **overwinnen in de woestijn**.

Ik zou nu kunnen inzoemen op het "overleven in de woestijn" (defensief), maar ik wil me meer richten op het "het **overwinnen** in de woestijn (offensief).

Een heel goed startpunt is dan **proclamatie!** Het in geloof uitspreken wat er nog niet is maar waar je wel naar toe wilt werken; en dit is een heel Bijbels principe!

Een prachtig voorbeeld van een proclamatie in Numeri valt te lezen in **Bemidbar 10:34-36** En het was bij het opbreken van de ark dat Mozes zei: *Sta op, JHWH, laat Uw vijanden overal verspreid worden en hen die U haten, van Uw aangezicht vluchten!* En als hij rustte, zei hij: *Keer terug, JHWH, tot de tienduizenden van de duizenden van Israël!*

Bij het doornemen van dit bijzondere tekstgedeelte hoop ik jullie bij te brengen dat deze verzen..

1. spreken over overwinning door strijd
2. roepen om de (weder)komst van de Messias
3. roepen om de komst van onze hemelse Vader JHWH zélf
4. roepen om de 2de grotere exodus
5. spreken over het uitzicht op de 3de dag: de herverzameling
6. duidelijk maken dat Woord & Geest bij elkaar horen
7. inhoudelijk door Jesjoea worden geciteerd met andere woorden

Tenslotte zullen we deze verzen wat mij betreft daadwerkelijk met elkaar proclameren onder begeleiding van sjofar geschal.

Nog even opnieuw de verzen voor ogen:35 En het was bij het opbreken van de **ark** dat Mozes zei: Sta op, JHWH, laat Uw vijanden *overal* verspreid worden en hen die U haten, van Uw aangezicht vluchten!

36 En als hij rustte, zei hij: Keer terug, JHWH, *tot* de tienduizenden van de duizenden van Israël!

1. De ark staat voor de troon van de Vader; JHWH verblijft tussen de Cherubim. Het optillen van de ark is dan ook een beeld dat de Vader zich verheft om het volk Israël voor te gaan.

In **Exodus 23 vers 23, 27, 28 en 29** belooft JHWH dat te zullen doen.

Als je die verzen naleest maak je er uit op dat als JHWH zich verheft, dit is om de vijanden van Israël te vernietigen.

Dit is precies wat Mozes bad in vers 35; dus het hoofdthema is **oorlogvoering om te overwinnen**.

Dat is overigens al een thema vanaf het begin van de Bijbel.

Genesis 3:14 spreekt over "het vermorzelen van de kop van satan" in de toekomst en aan Abraham wordt beloofd in **Genesis 22:17** dat "zijn nakomelingen de poorten van de vijand zullen innemen".

"Koema Adonai", "sta op oh JHWH"!

Welnu, die aankondiging zou spoedig werkelijkheid gaan worden voor het volk op weg naar het beloofde land: "*van vluchten naar oorlogvoeren*" zou vanaf dan het motto worden!

Wat een overgang.. niet voor niets dat Mozes bidt dat JHWH zal opstaan om de vijanden te vernietigen. Dat was immers de enige garantie op succes in de strijd.

Vers 35 heeft dus als thema strijd. Dat wordt nog begrijpelijker als je naar de **context** gaat kijken waar dit vers staat in **Numeri**.

-In Numeri 1:3 Spreekt JHWH door Mozes dat iedereen van 20 jaar en ouder geteld moet worden voor oorlogsvoering!

-Numeri 2 spreekt dan over de opstelling naar rangorde van de legers in het kamp.
Waarom?

Ze moeten het beloofde land in bezit gaan nemen maar het werd nog bewoond door volken die zich hier tegen zouden verzetten!

-In de hoofdstukken daarna worden de priesters geteld en krijgen taken toebedeeld hoe de Tabernakel te vervoeren.

Dus hoofdstuk 1-10:34 kun je kort samenvatten als **voorbereiding op de reis naar het beloofde land**. En die voorbereiding was dus een leger organiseren en het juiste vervoer van de ark regelen.

Dit alles vond plaats aan de voet van de Sinai.

Vervolgens is in de paar verzen die we nu bespreken (10:33-11:3) de situatie gewijzigd: na alle voorbereidingen gaat de **reis** om het beloofde land in te nemen daadwerkelijk **beginnen!** Een belangrijke thematische verschuiving!

Numeri 11-26 gaat vervolgens over die reis richting Kanaän, door de generaties die Egypte hadden verlaten.

Dus deze 2 bijzondere verzen vormen de overgang tussen de *voorbereiding* van de reis en de *daadwerkelijke* reis.

Helaas werd dat vanaf het begin- hst 11- een rampzalige reis; een afwisseling van rebellie en onheil. Israël weigerde te doen wat nodig was om daadwerkelijk het land in bezit te nemen.

Vóór deze verzen was het volk enthousiast.. ná deze verzen loopt het er op uit dat de generatie die uittrok uit Egypte omkomt in de woestijn!

Als de Torah profetisch is voor het laatst der dagen ligt daar een waarschuwing in voor ons!

Numeri 10:35-36 is een beschrijving van wat had kunnen zijn! Het ideale scenario van JHWH, Zijn oorspronkelijke plan.

Mag dit ons, levend in het laatst der dagen, positief inspireren!

2. In de woorden "sta op JHWH" zagen de wijzen ook een hint naar de komst van de Messias; en terecht! Wat voor beeld ze daarbij precies hadden weet ik niet, maar voor ons als Messias belijdende gelovigen is het plaatje een stuk duidelijker geworden inmiddels.

Denk maar eens aan de toespraak van Petrus in Handelingen 2 – wellicht nog vers in het geheugen met Pinksteren/Sjavoeot als laatste voorjaarsfeest nu enige tijd achter ons. Want het belangrijkste punt in de toespraak van Petrus was de **opstanding uit de doden van Jesjoea de Messias!**

Het "Sta op oh JaH" wijst dus profetisch naar de opstanding van Jesjoea uit de doden, maar wijst nog vérder vooruit: naar Zijn wederkomst! Na de voorjaarsfeesten komen immers de najaarsfeesten en die verbeelden de gebeurtenissen uit die plaats vinden rondom de wederkomst van de Messias. Jesjoea de Messias komt dan orde op zaken stellen in deze vijandige wereld, deze woestijn van de volken! Dat ligt profetisch verborgen in de woorden: "Opdat Uw vijanden verstrooid worden en Uw haters van Uw aangezicht wegluchten!"

Je zou je nog kunnen afvragen: *Is Jesjoea dan God zelf? Er staat immers sta op JaH en als dat verwijst naar de opstanding van Jesjoea zijn ze toch één en de zelfde?* Ik zelf geloof dat niet en de wijzen van Israël die dit dan toch maar concludeerden zeker ook niet. De Messias heeft met Zijn titels Zoon van God, zoon des mensen, de mensenzoon, de **toegekende autoriteit gekregen** van de Vader gekregen, om de vijand te gaan verslaan hier op aarde. Omdat Jesjoea volkomen spreekt en handelt naar de wil van de Vader, en beiden **dus één in streven** zijn, kunnen hun namen onderling ingevuld worden.

Omdat de Messias in het eerste verbond nog grotendeels "verborgen" was staat in deze

tekst JHWH zelf vermeld. Daar is niets aan gelogen maar door de voortgaande openbaring ná de Torahperiode weten wij nu dat JHWH welliswaar opstaat, maar dat Hij dat doet door de Messias de taak te geven om Zijn oordeel daadwerkelijk uit te voeren.

Dit werd eerder al verbeeld in "de Akeida", (de binding van Izak); want toen Abraham (beeld van de Vader) bereid was Izak (de eerstgeborene Zoon van de Vader) te offeren, beloofde de Engel van JHWH "dat zijn zaad de poorten van zijn vijanden zouden bezitten" in Genesis 22:17. Een soort van symbolische "dood & opstanding" van Izak werden zo verbonden met overwinning over vijanden in de toekomst door de Zoon van de Vader! **Galaten 3:16** verbindt dat duidelijk aan de Messias: Nu werden aan Abraham de beloften gedaan en aan zijn zaad. Hij zegt niet: en aan zijn zaden, in het meervoud, maar in het enkelvoud, en aan uw zaad, dat wil zeggen: aan Christus

Jesjoea heeft de geestelijke machten inmiddels overwonnen dankzij zijn autoriteit, verkregen in zijn opstanding uit de doden:

Kolossenzen 2:15 bevestigt dat beeld voor de toekomst! Hij heeft de overheden en machten ontwapend en openlijk tentoongesteld **en zo over hen gezegevierd** (aan de terechtstellingpaal).

En Jesjoea zal de vijanden van het Koninkrijk van JHWH definitief verslaan bij zijn wederkomst: **Openbaring 19:11** En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard, en Hij Die daarop zat, werd getrouw en waarachtig genoemd. **En Hij oordeelt en voert oorlog in gerechtigheid.**

vers **15**: En uit Zijn mond kwam een scherp zwaard, opdat Hij daarmee de heidenvolken zou slaan. En Hij zal hen hoeden met een ijzeren staf. En Hij treedt de wijnpersbak van de wijn van de grimmige toorn van de almachtige God.

3. Dit neemt niet weg dat ook de Vader zélf terugkeert, gewoon zoals de tekst aangeeft! Want zoals ik al zei: de Vader en de Zoon zijn dan wel niet één in wezen naar mijn begrip maar wel één in streven. Dus de Zoon komt terug laten we zojuist in Openbaring 19, maar de Vader komt zelf ook terug volgens **Openbaring 21:3** En ik hoorde een luide stem uit de hemel zeggen: Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen zijn *en* hun God zijn. De roep uit Numeri 10 om de komst van de Messias is vervuld zo'n 2000 jaar geleden; aan het einde van de 4de dag. Wij wachten nu op de wederkomst in deze tijd aan het einde van de 6de dag. Ook mogen we uitzien naar de komst van de Vader zelf een het einde van de 7de dag!

4. Maar er is nog meer, want er is ook de vraag: "Keer terug, O JHWH, tot de tienduizenden van de duizenden van Israël".

(let op: er zijn heel veel variant-vertalingen op dit vers; we gaan daar echter niet op in- de strekking blijft gelijk: JHWH keert terug tot een menigte van volk. Het woord "myriaden" wordt ook wel gebruikt).

Zoals we al stelden is dat een roep om de her-verzameling, de 2de grote exodus van Israël. Die zal dan bestaan uit - gewoon heel fysiek stel ik me zo voor -

- de in geloof levende geheiligden op dat moment, bestaande uit de 12 stammen van Israël
- én toegevoegd/ ingeënt volk.

- Met daarbij ook nog de zielen die deel zullen hebben aan de opstanding van de rechtvaardigen!

Denk hierbij aan **1 Korinthe 15:20-23** (51-52) en **1 Thessaloniëzen 4:13-17**
 Deze teksten spreken niet van de zogenaamde "opname", maar van een *ontmoeting in de lucht*. *Wat voor ontmoeting wordt dat in de lucht? Om de Bruidegom, de Messias te verwelkomen in het kader van zijn wederkomst hier op aarde!*
 Beide huizen van Israël zullen herverzameld worden waarbij

- eerst de doden IN Messias opgewekt worden en daarna
- wie er nog overgebleven zijn veranderen in een ondeelbaar ogenblik om ook de Messias te ontmoeten in de lucht en velen zullen herverzameld gaan worden naar het beloofde land.

5. Uit de context van de proclamatie waar we het over hebben kunnen we opmaken dat er een **reis van 3 dagen** plaats vond om op het punt te komen waarop Mozes de instructie voor deze proclamatie kreeg:

Vers 33 Zo trokken zij **drie** dagreizen van de berg van JHWH vandaan. En de ark van het verbond van JHWH trok drie dagreizen voor hen uit, om een rustplaats voor hen te zoeken.

(Zoals jullie misschien al weten..) het **getal 3** roept de associatie op met opstanding, nieuw leven, een nieuwe begin. (Denk bijvoorbeeld aan de opstanding van Jesjoea na 3 dagen en 3 nachten in het graf).

Je zou dus kunnen zeggen dat het uitspreken van deze proclamatie na 3 dagen leidt tot een nieuw begin en opstanding uit de doden voor heel Israël.

Geheel in lijn met wat we allemaal zojuist al besproken hebben bijvoorbeeld in relatie tot 1 Thessaloniëzen 4 en 1 Korinthe 15.

We borduren nog even voort op het getal 3..

Voor het eerst trekt Israël op vanaf de Sinai- een reis van 3 dagen met de ark van het verbond voorop, op weg naar een nieuwe plaats van volkomen rust.

Hé, waar hebben we eerder gelezen over 3 dagen optrekken in de woestijn?

Juist, in de aanloop naar de **uittocht uit Egypte!**

Een basisregel is dat als een situatie zich herhaald (waardoor je dus inderdaad een associatie krijgt van hé, waar las ik dat eerder?) dan mag je er van uitgaan dat er meer gezegd wordt dan dat er letterlijk staat.

Drie dagen was ook **Abraham** onderweg om Izak te gaan offeren..(Genesis 22:4) en op de derde dag zag hij de plaats waar dat zou gaan plaats vinden. Dat is de plek waar een wonder zou gaan geschieden (dat er voorzien was in een offer).

Zo ook is het ook in **Numeri 10**: op de derde dag wordt de verwachting uitgesproken dat de Almacht wat groots gaat doen:" Sta op JHWH! Tegenstanders van JHWH: wees verstrooid! En haters van JHWH: vlucht!" En als de Ark een rustplaats gevonden heeft, zegt Mozes: "keer terug JHWH naar de tienduizenden duizenden van Israël,"

De wijzen noemen deze proclamatie die rust beloofd in de aanwezigheid van de Almacht en bescherming door Hem tegen vijanden wel "*het zien op de derde dag*".

Profetisch is het een beeld van de her-verzameling van Israël waarover zo veel schrift plaatsen spreken. Bijvoorbeeld Jesaja 27:13-28:6 waar een sjofar wordt geblazen en de ballingen worden opgeroepen terug te keren uit het zuiden (Egypte) en het noorden

(Assyrie). Ook Hooglied 4:8-14 spreekt er over in termen van de Bruidegom die met de bruid gaat optrekken.

Voor wie niet wil optrekken in geloof en verwachting en alleen nu ter plekke resultaten wil zien (aanhangers van het welvaarts evangelie lopen dat risico ook) wacht het einde van de reis zoals te lezen valt in Numeri 11 en verder.

Trek op met uitzicht op het beloofde land ook al vraagt het nu nog offers en een stap in geloof!

Zoals Israël in de woestijn verloofd was met de Almacht middels de Torah, zijn wij als in verloving met Jesjoea- de levende Torah.

We delen in Zijn dood, maar wat méér is, ook in Zijn opstanding!

Het uitzicht op de derde dag in het graf voor Jesjoea was opgewekt te worden door de Vader.

Als wij in Jesjoea's sporen wandelen zijn we aan het optrekken, luisterend naar het geschal van de sjofar dat zegt: verzamel bij elkaar en bij de Ene God, doe de geboden en ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld.

6. We zijn in deze gemeente bezig de Torah te bestuderen o.a vanuit de chiastische invalshoek. Ik kon het natuurlijk niet nalaten om te kijken wat de centrale as in Numri 10 is -immers het centrale vers waar de Schrift extra de aandacht op wil vestigen door de chiasme structuur?

De centrale as is vers 21: En de Kahathieten, de dragers van *voorwerpen* van het heiligdom, braken op. Men bouwde de tabernakel op, voordat *de Kahathieten* aankwamen.

Maar waarom is dit nou zo'n belangrijk vers dan? Let's have a try

Ik heb de indruk dat dit vers uitdrukt dat de hereniging van de wolk (geest) en de ark (woord) zeer hoge prioriteit had en heeft. Ze mogen niet langer dan noodzakelijk van elkaar gescheiden blijven. *Hoe zit dat dan?* De Tabernakel is het centrale punt voor het volk. Het is de plek waar de Almacht verblijft door Zijn Geest. De **voorwerpen** die gebruikt worden in het Heiligdom zijn symbolisch nauw verbonden met **Jesjoea**- de Middelaar tot de Vader. Bedenk zelf maar: Jesjoea zegt: Ik ben het licht der wereld (de kandelaar) Ik ben het Brood des levens (tafel der toonbroden) Hij is de levende Torah en Hij pleit voor ons bij de Vader- daarmee zijn Zijn gebeden als een lieflijk reukwerk voor de troon van genade. De wolk staat voor de Heilige Geest.

Alles combinerend zien we in dit hoofdstuk dus al dat Jesjoea (verbeeld in de attributen in het heiligdom en zijn gesprekeld bloed op het verzoendeksel) en de Heilige Geest (de wolk) nauw met elkaar verbonden zijn; en natuurlijk! Jesjoea zegt niet voor niets: Ik en de Vader zijn één (in streven en bewegen) en Hij zegt steeds niets anders te zeggen/ te doen dan dat de Vader hem zegt te doen!

Want op die manier bleef Hij in de liefde van de Vader.

Conclusie: het heiligdom (met al z'n attributen-sterk in relatie tot Jesjoea) en de wolk zijn op zichzelf staand maar horen anderzijds onlosmakelijk bij elkaar. Woord & Geest geven leven! Haal ze dus nooit of slechts zo kort mogelijk uit elkaar. De letter alleen dood en alleen maar leunend op "de Geest" maakt je zweverig en je hebt geen toetssteen meer om te checken of je wel goed verstaan hebt wat de Geest zegt.

7. Tenslotte- we hebben het inmiddels over allerlei verborgen lagen gehad in de Schrift. Tijdens mijn voorbereiding werd ik bepaald bij **Mattheüs 10:34-36** Denk niet dat Ik gekomen ben om vrede te brengen op de aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard. Want Ik ben gekomen om tweedracht te brengen tussen een man en zijn vader, en tussen een dochter en haar moeder, en tussen een schoondochter

en haar schoonmoeder; en iemands huisgenoten *zullen* zijn vijanden *zijn*.

Is dat niet frappant! Is dit niet meer dan toeval? Deze verzen zijn geheel in lijn met Numeri 10:34-36 en zelfs met de ruime context van deze verzen.

Jesjoea komt immers terug om te oordelen. En dat brengt verdeling en verdeeldheid met zich mee. Daarnaast weten we dat de generatie uit Numeri 10 zelfs in zijn geheel niet het beloofde land zou ingaan!

Een waarschuwing voor ons dus ook nu in deze tijd: *blijf strijden om in te gaan en houdt goede moed tijdens woestijnervaring inclusief onderlinge verdeeldheid want de overwinning ZAL komen! Blijf zien op de derde dag!*

Spreekwoorden 18:21 zegt: "Dood en leven zijn in de macht der tong".

Ik geef jullie de tekst die we nu besproken hebben mee en ik geloof dat het proclameren van deze 2 verzen dood zal voortbrengen voor al de bedrivers van ongerechtigheid en leven voor het geheiligde volk van JHWH!

Zullen we deze tekst met elkaar staande proclameren en daarbij de sjofar blazen? (Deel tekstjes uit, pointer mee tijdens het proclameren en laat de sjofar klinken)

Na-leessuggestie: **Psalm 3** en **Psalm 68** is geheel in lijn met het besproken tekstgedeelte

Te zingen in het thema: Opw 689 voor Woord: Spreek oh JaH., Sons of Korah Fractures -Ps 68, HJD: Koema Adonai, Opwekking 193 Toon ons Uw macht oh JaH.. Roni roni CD C. Verwoerd: In aanbidding voor de Koning nr 10 Hij troont..

Deze studie is deels samengesteld met parasja informatie van de Messiaanse rabbijnen Tony Robinson, Ardelle en van Kees Bloed.

C Lengkeek, voorganger Tesjoeva-gemeente

